

(המשך עמוד 35)

ד"ר ו': לא רפואה לעשירים

יבין, ובצדק. הוא גם לא יוכל להעביר ביקורת על תוצאות העבודה שלי. אבל בעניינים של יומי אתה ואני מבינים בדיוק אותו דבר. אני לא יכול להגיד למישהי, שהפיטמה שלה נפלה פנימה אחרי ניתוח להקטנת חזה, שהניתוח עלה יפה. בכל הקשור ליומי אנחנו חייבים להגיע למכסימום מבחינת השבעת רצונו של הפציינט."

לא מילה

גסה

ך אפרופו שביעות רצונו - כמה מהניתוחים לא מצליחים. שמענו על מיקרה-מוות בשנה שעברה. ד"ר ו' ישר מאוד ואינו מנסה להתחמק: "חמישה עד עשרה אחוזים מהניתוחים אינם מצליחים ואז אנחנו מחכים מיספר חודשים וכנסים שוב לניתוח קצר וקל, שיסדר את העניין סופית. ניתוחים אלה, בדרך-כלל, אינם באשמת הרופא. אם ניקח שוב את דוגמת האף, נראה שהריקמה הדלקתית, המתפתחת בעיקבות הניתוח, עלולה במיקרים נדירים לשנות את צורת האף. אני רואה גם השתפרות שלי עם השנים. אני בהחלט מוריד את אחוז התקלות משנה לשנה.

לגבי מיקרה-המוות. הוא נעשה בהשפעת טישטוש עמוק, אני לא משתמש בשיטה הזו נראה לי שהמסקנות הוסקו. בתוך כל הניתוחים שעשיתי אני לא זוכר אף אחד שהיה כישלון חרוץ בלתי-הפיך. כמה מנותחים היום בארץ? 15,000. בשנה והמגמה בעליה? ומהו היחס בין שני המינים?

"אחוז הגברים עולה בהתמדה, בערך 30 אחוזים מתוך כלל הניתוחים. כמעט כל הגברים עושים ניתוחי-אף. אלה נתונים מעוררים, שכן פעם הצירוף בין המילים גבר וניתוח פלאסטי היה נחשב למילה גסה. בתור תלמיד ומתמחה הורו לי לשלוח כל גבר, הנחשב לשפץ את אפו, לפסיכיאטר, קודם שניתוח." אתה לא חושב שנוצר כאן מימד של יופי לעשירים?

"2,500 שקלים לניתוח הם לא סכום-עתק. כל תיקוניסטיית תוכל לחסוך את הסכום הזה בשלושה-ארבעה חודשי-עבודה. אני חושב שברגע שיש בעייה חיצונית, המשפיעה על הנפש, לא צריך לחסוך בכסף כדי לטפל בה. זאת גם הסיבה, שאסור להיתפס להצעות זולות יותר של רופאי אף, אוזן וגרון, שאינם מבינים דבר באסתטיקה."

מה מנתחים היום? הכל. הרפואה הפלאסטית מסוגלת לתקן אפים, אוזניים, שדיים, עכוזים והחל מ-1984 גם שאיבות-שומן. המחירים, כאמור, לא זולים. החל מ-2,500 שקל לאף וכלה במחיר כמול לניתוח-חזה.

ולסיכום, ובכנות, האם הוא היה עושה ניתוח פלאסטי אם היה זקוק לכך (והוא לא זקוק). חלק מהמטופלות חוזרות אליו שוב כדי להסתכל בפניו) - כן, בהחלט. גם הבת שלי רוצה ניתוח להצרת הנחיריים ובהחלט אנתח אותה כשתגיע לגיל המתאים."

ב שיחה של "אחרי" הסביר לי ד"ר ו' (השם חסוי מהגבלות אתיקה) מה בדיוק עשו לי לאף.

"ראשית כל, ובניגוד לדעה הרווחת בציבור, ניתוחי-האף, שהוא היום הניתוח המוביל בפלאסטיקה מבחינת המבקשים אותו, לא נעשה על-ידי חיתוך גשר-האף מלמעלה וניסור העצם. כך היתה צלחת מעטרת את האף ולא השגנו שום שיפור אסתטי. הניתוח נעשה דרך הנחיריים, בלי שום פגיעה חיצונית בעור האף."

ואני עד. אחרי הניתוח היה אפי חלק לחלוטין, למעט מיספר גירויים אדמדם, בגלל הגבס. ובמילים של בני-אדם, איך עושים את הניתוח?

"קצת קשה להסביר, אבל באופן כללי צריך להבין, שהאף מורכב בתחילתו (החלק הקרוב למצח) מעצם ובהמשכו מסחוס. הוא גם בנוי כמו שני קירות, הנשענים זה על זה. במהלך הניתוח אנחנו שוברים בליטות של האף. נגיד ולמישהו יש אף קשתי, אז נוכל לשבור את הליטות, להוריד את הבלטיה ובסופו של דבר יוצר אף ישר."

"לפעמים אפשר לשבור את התחתית של שני הקירות. מהם בנוי האף ובשינוי-המצב שלהם לתקן את צורת האף." האם הוא מתכוון ניתוח מראש?

"לא. כשפציינט בא אלי, אני מראה לו את האף המתאים לו. אולם לכל אחד יש פנים משלו ואי-אפשר להגיע לחיקוי מושלם של הפנים בתמונה מניתוח אחר שלי. זה גם מה שאני אומר לאלה הבאים אלי עם תמונות של שחקני-קולנוע מפורסמים ומבקשים אף של שחקן כזה או חזה של השחקנית ההיא. אני מסביר להם, שאם היו להם הפנים והזוג של אותם כוכבים נוצצים הייתי יכול לעשות את השיחזור המדוייק, אבל להלביש אף של מישהו על פנים של אחר בחוסר התאמה..."

"קוסמטיקאית אני יכול כמעט תמיד לחקות אברים של אנשים בתמונות. בזמן הניתוח אני מאלתר. אם, לדוגמה, נוצרו, עקב הניתוח, נחיריים עבות מדי, אני מקטין או, אפשר, לשנות סנטר. עד שהפציינט לא יהיה מושלם לטעמי אני לא אעזוב אותו. אני מכיר רופאים העושים תיכונן מוקדם עם תרשימים של מחשב. לי זה לא נראה, כי גוף של בן-אדם זה לא מכונה, וצריך להתאים את עצמך אליו ולא את הגוף לתרשימים."

ואם יבוא אליו לקוח, שיבקש אף שלא יתאים לדעת הרופא? נגיע לפשרה מוסכמת."

כמה כושר מעוף ויכולת אומנותית צריך בשביל להיות מנתח פלאסטי, שהרי חלק מהניתוחים נעשים באזורים, שהרופא לא רואה, איזורים כמו פנים האף, שאותם ממש מנתחים לפי חוש?

"אין כאן עניין של מעוף או כושר-אומנות. צריך הרבה התנסות והתמחות. ניתוחי כבר כמה אלפי אפים בקאריריה שלי והניסיון הזה עוזר לי לנתח גם איזורים שאני לא רואה. מה שכן צריך זה חוש אסתטיקה."

"לפלאסטיקאים יש בעייה רצינית, יחסית לרופאים אחרים. אם, לדוגמה, אני אנתח היום מישהו בבטן, בתחום הקשור לכירורגיה פלאסטית, אפילו אם אנסה להסביר לו על מה ולמה הניתוח, הוא לא

שאמאטיבני לא חננה אותם ביופי טיבני עי ועוצר-נשימה. אי-אפשר להגיד שהייתי אומלל, מיסכן, בגלל חוסמי, ובי עצם, בדיוק, הניתוח לא שינה דבר וחצי דבר ביחסי לך בעיות הסכינה. "אפילו כשאין בן בחברה השובניסטית שלנו, או למה לא לשפר את האסתטיקה בניתוח קטן ופשוט?" אמרה לי אחת האחיות לעלייה מתמדת וחדה שחלה אצל כל המנותחים מכל הסוגים היא הצצה היסטורית בראי לפני המיב צע.

קשה מאוד לקבוע תור לניתוח. ד"ר ו' היה מלא עד אפס מקום. הוא מנתח פעמיים בשבוע, לפחות שני מנותחים בכל פעם. איש מעשי ד"ר ו'. הבהלה ליופי הביאה לעלייה מתמדת וחדה במיספר המנותחים. מה שפעם עשו מתממט כלבר, עושים היום ישראלים מכל הסוגים, המינים, העדות והצבעים.

אפים נופלים

מי שחשב כאן על רפואה לאשכנזים טעה טעות מרה. מדי פעם מתפרסמים בעיתונות סיפורי-זוועה על אפים שנפלו אחרי ניתוח או חורים שנבקעו בהם. רווקא כאותו בוקר שלפני חייב היה מישהו לצטט לי את כל המיקרים, כשבראשם מותה של הצעירה בחיפה על שולחן-הניתוחים, בקץ שעבר.

והפעם עולה השאלה ביתר חריפות. כעלייניסיון זוהירו אותי שכך יקרה. "למה אני צריך את כל כאב-הראש הזה? הסתדרתי עם המין השני לא רע ככל מיקרה." הרופאים הפלסטיים הכי רוגזים הם את שלב ההיסוס קודם הניתוח, וחוסמו כל דרך חזרה על-ידי ררישת מיקדמה שמנה. שעה 02:00. בית-החולים האיטלקי בחיפה.

הבית בן 75 משמש היום בעיקר מישכן החולים על ערש דווי. חולי סרטן שהרפואה איבדה את הסיכוי להצילם, באים לבית-החולים האיטלקי כדי לקבל תנאים משופרים עד יום מותם.

אחות זקנה אחת מנסה את הארטיקול של שלי. גם אחרי שאני לא עונה לה, ולוא במילה אחת, היא ממשיכה בטשף המלודי של שפת אמה. מודדים לחץ-דם וכולעים, אנב כך, כדורי טישטוש. האיטלקיה נראית מרו-

מהאף הפסיק לעשות כן. רק גרוד מציק לפעמים מתחת לגבס. יום שני, שבוע אחרי, מורידים את הגבס בקליניקה של ד"ר ו'. מביטים ניכחו בראי. הפרצוף מלפנים נשאר (לפי הוראות) בדיוק כמו שהיה, אולם הפרופיל עבר שינוי קיצוני. האף מעט סולד עם נטייה קלה לרומאיות. הרופא מורה להדביק אגדים דביקים על החור טם, כדי להוריד את הנפיחות לגמרי. מותר כבר לחזור לפעילות יום-יומי מית רגילה עם הגבלות קלות, הקשור רות בפעילות גופנית והיחספות לש מש חוקה.

תמיד היה לי תסביך-אף ונשארתי גם כזה בינתיים. כאשר במסביבת-עיר תונאים צילם מישהו את המרצה ורצה לצלם מהצד גם את קהל המאזינים, מיד הסתובבתי עם הפנים אליו, כדי שהפרופיל שלי לא יצולם. ואחרי הכל זה היה כראי. למרות הכאבים, למרות ששמעתי איך שוברים את העצמות של גופי, למרות שהי סדתי שבוע מהחופש הגדול, למרות הכל, עשיתי בשלל. פניתי לרופא הטוב ביותר (המחיר ביחס ישר) וקיבלתי תמורה מלאה. ושישאל אותי מישהו את השאלה הנדושה - האם הייתי חוזר על הניתוח אם היתה לי אפשרות, הייתי עונה בחיוב נמרץ ומעודד את כל הרוצים לעשות ניתוח, כל אלה שהסתייבו בורדים ומרוכאים עד עפר. כל אלה שרוצים למען עצמם או למען הסכיכה להרגיש מושלמים יותר ופג" עים פחות, ללכת לעשות ניתוח פלאסטי.

סיפרו על מישהו, שניסתה להתאכר אנב חיתוך ורידיה ידוה, בגלל אפה. אחרי הניתוח היא פרחת כמו שושן מבלבל. אצלי השינוי היה פחות דראי, אבל בהחלט מורגש. מקצצים אפים, מותחים עור, שוא בים שומן, מגדילים אפים, נגע חדש פשט בארץ הקודש והפעם לשם שינוי, משהו חיובי.

מדי פעם מכריו הרופא על "רפיקות פטישים". העבודה מתבצעת בעזרת פטיש ואיזמולון, גם שופנים וכלי עבודה אחרים והוסבו לצורך העניין. את הים, הנגול מדי פעם, מקפידים לנגב מיידי. ד"ר ו' משתמש גם כירוי, כדי לעצב מחדש את פניו. הלילה היה הקשה ביותר שעברתי בחיי, בגלל סיבה אחת פשוטה, שנבעה מההוראה הקפדנית של הרופא לשכב על הגב.

שדיים גדלים

כ די להוריד את הנפיחות מבקש הרופא להרכיב את "מישקפי-הק" רח". כלומר, מין אריות-פלאסטיק בצור רת מישקפיים מלאים, המכילה בתוכה חומר כחלחל, הקופא בקלות.

התעוררתי לגמרי בשעה 09:00 בבוקר ומיד רצתי לראי. המראה לא היה מלבב. עיני כמעט נבלעו בחוריהן, בגלל הנפיחות שעתה ותפחה משך היוםיים הראשונים.

שטיפים פנימיים כיסו את כל הפנים והשטחים שלא היו נתונים בגבס) ומנותח ממוצע נראה כמו מתאגרף, שהפסיד הפסד מוחץ בזירה.

כל אותן שמועות על השכוע שבו אשה צמוד לגבס, כאילו חייבים להפי סיק כל פעילות, הוכחו מיד כשטויות. שתי כתבות חיכו לי על שולחן-הכתיבה ומייד ניגשתי להשלמתן. לצאת מהבית אסור אמנם, אבל אפשר בהחלט לנצל את הזמן עד תומו. הגבס, שנמצא רק על האף, אינו מפריע בכל צורה שהיא וגם התאבון שלי, שאינו מן המוד הירים בימי שלום, גדל פתאום. וגם בשבוע הזה נמשכת האובססיה להסתכל בראי. הגבס צמוד לאף ונבחה לט כבר ניתן לראות שיפור ניכר. לקי ראת סופו של השבוע וירדת הנפיחות לגמרי, גם הרם שטיפטף דרך קבע

של הניתוח. השפעת הסמים היא אינדי ווידואלית לחלוטין. המנותחת שבאה אחרי, לדוגמה, התאוששה מיד. היא קמה מהמיטה אחרי זמן התאוששות קצר, והלכה לכר למכונת.

וחושבים על איך לסקר נאמנה את הני תוח. מניחים טיפ מיניאטורי ליד המי טה. הרופא גגיע ב-03:15, שואל לש לומי ומתחיל בניתוח. הדבר האחרון שאני זוכר כבירור

רונן בחרר להתאוששות ואחרי הכל זה היה כדאי, למרות הכאבים...

אני, לעומת זאת, הובלתי אחר כבוד לרכב. הרגשה של משהו מאחורי מסך. משך כל הניתוח לא יכולתי לפקוח את עיני. החלק הפחות-נעימים של הפרוייקט הן הוריקות הרבות (שמונה, להערכת) המוחדות לאיזור האף. לאחרי מכן מר גישים את הטיפול הנעשה בגופך, או לם לא חשים כל כאב.

הוא את האיטלקיה הזקנה מחברת זריקתי-טישטוש לתוך האינפוזיה. משם והלאה, במשך 14 השעות הבאות, הכל מטושטש ונתון בהשפעה הכבדה של הסמים. ניתוח פלאסטי באף נעשה בהרדמה מקומית ובתוספת של סמי-טישטוש, המנסים להקל את החוויה הטראומטית